

butionen af kortfilm skulle henlægges til landscentralen.

I udvalget opnåede man enighed på en række punkter, således om, at filmdistributionen ikke — som oprindeligt forudsat — bør deles i en distribution til skoler m.v. fra landscentralen og en distribution til andre brugere fra filmcentralen; endvidere om, at det er umuligt at foretage en sontring mellem undervisningsfilm og andre film; ligeledes om, at hensynet til brugerne taler for, at der oprettes én samlet distribution af film, bånd og andre undervisningsmaterialer.

Der blev i udvalget foretaget en kortlægning og beskrivelse af de funktioner, der indgår i henholdsvis bånd- og filmdistribution, og af de hensyn, der skal tages til de forskellige grupper af brugere.

Udvalget nåede ikke til enighed om, hvilken af de to institutioner der i fremtiden skal varetage den omtalte samlede distribution. Derimod var der også enighed om, at en rationel drift i lige grad vil kunne opnås, hvad enten den placeres i den ene eller den anden institution, og at hver af institutionernes særlige interesser vil kunne tilgodeses i begge tilfælde.

På denne baggrund har undervisningsministeren og kulturministeren besluttet, at filmdistributionen foreløbig bliver i filmcentralen og bånddistributionen i landscentralen på følgende vilkår:

1. Der indgås en samarbejdsaftale, som sikrer, at den afgørende indflydelse på, hvordan den tekniske udvikling vedrørende lyd- og billedprogrammets brug i undervisningen skal forløbe, kommer til at ligge i landscentralen.
2. De to institutioner skal snarest muligt etablere et lokalfællesskab.
3. Administrationsdepartementet anmodes om igennem 2 år at følge udviklingen i de to institutioners distributionsafdelinger med henblik på at få foretaget en fornyet vurdering af, om der vil kunne opnås en rationaliseringsgevinst ved en sammenlægning eller ved andre ændringer i de to afdelinger.

Der vil snarest blive taget skridt til at effektivere ministrenes beslutning.

Spørgsmål nr. 3:

Udvalget udbeder sig ministerens kommentarer til udvalgets bilag 6 fra 1. samling (Fællesrepræsentationen for Danmarks Biografteatre).

Svar:

Med hensyn til indførelsen af en Arte-ordning ville en sådan — hvis den skulle svare til den ordning, som i dag findes på teaterområdet — være en så afgørende ændring af filmstøtten, at den naturligt hører hjemme inden for rammerne af en principiel lovrevision. En ordning af den art vil ikke kunne indføres uden mere indgående overvejelser, og fællesrepræsentationens tanke herom vil derfor med fordel kunne inddrages i en regulær lovforberedelse, eventuelt i et udvalgsarbejde omkring filmlovgivningen.

Indførelsen af en Arte-ordning vil antagelig kræve en væsentlig forøgelse af de midler, som filminstitutionen råder over. Kulturministeriet er bekendt med, at der foregår visse overvejelser om en ordning, og skal ikke afvise, at der vil kunne gennemføres begrænsede forsøg i den ønskede retning inden for de bestående økonomiske rammer.

Med hensyn til reglerne om ansættelse af filminstitutionens konsulenter (film- og biograflovens § 13) er det ministeriets opfattelse, at det ikke vil være rigtigt at fjerne betingelserne om, at konsulenterne — så længe ansættelsesforholdet varer — „ikke må være repræsentanter for eller ansat eller økonomisk interesseret i virksomheder for produktion, udlejning eller forevisning af film“. Man skal i denne forbindelse til sammenligning henvise til de tilsvarende betingelser for beskikkelse til medlem af teaterrådet (teaterlovens § 32).

Angående konsulenternes rolle i forhold til institutionens bestyrelse skal man i øvrigt henvise til svaret på kulturudvalgets spørgsmål nr. 37 (1. samling), hvor det er understreget, at ansvaret for afgørelserne ikke kun formelt, men også reelt ligger hos bestyrelsen.

Med hensyn til de vilkår, som stilles i forbindelse med filminstitutionens lån til modernisering af biografer m.v. (lovens § 11, stk. 2, nr. 9), skal man oplyse, at ministeriet vil tage spørgsmålet om disse vilkårs indhold op til nærmere drøftelse med insti-